EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 9.9.2015
COM(2015) 450 final

2015/0208 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om indførelse af en flytningsordning i krisesituationer og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

I den europæiske dagsorden for migration, som Europa-Kommissionen vedtog den 13. maj 2015[1], beskrives en række øjeblikkelige foranstaltninger, som er nødvendige for at kunne reagere på de aktuelle presserende og komplekse udfordringer på migrationsområdet, samt en række mellem- og langsigtede initiativer, der skal træffes for at kunne levere strukturelle løsninger med henblik på en bedre forvaltning af alle aspekter af migration.

Som led i de øjeblikkelige foranstaltninger vedtog Europa-Kommissionen den 27. maj 2015 et forslag til Rådets afgørelse om midlertidige foranstaltninger til fordel for Italien og Grækenland på området international beskyttelse[2], hvorved den gjorde brug af den nødordning, der er omhandlet i artikel 78, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Den 20. juli 2015 nåede Rådet frem til en generel indstilling til denne afgørelse[3], ved hvilken der indføres en midlertidig, ekstraordinær ordning for flytning af personer, som har et klart behov for international beskyttelse, fra Italien og Grækenland til andre medlemsstater over en periode på to år. Rådet forventes at vedtage afgørelsen formelt, så snart Europa-Parlamentet har afgivet udtalelse, hvilket forventes at ske i september 2015.

På grund af den hidtil usete og stadig større tilstrømning af migranter i Italien og Grækenland og det forhold, at migrationsstrømmene har ændret rute fra det centrale til det østlige Middelhav og Vestbalkan i retning af Ungarn, vedtog Kommissionen [den 9. september 2015] endnu et forslag baseret på artikel 78, stk. 3, i TEUF med yderligere midlertidige foranstaltninger for at lette asylpresset på Italien og Grækenland samt en ny foranstaltning til fordel for Ungarn.

Europa-Kommissionen tilkendegav også, at anvendelsen af nødordningen i artikel 78, stk. 3, i TEUF er en forløber for en varig løsning. Kommissionen meddelte i den forbindelse, at den ved udgangen af 2015 agtede at fremsætte et forslag til lovgivning om en permanent flytningsordning til brug i krisesituationer.

Det overordnede mål med dette lovgivningsforslag er at sikre, at Unionen har en robust flytningsordning, således at krisesituationer på asylområdet kan håndteres strukturelt og effektivt. En sådan ordning vil skulle anvendes hurtigt i medlemsstater, der oplever krisesituationer af et sådant omfang, at det lægger et betydeligt pres på selv velforberedte og velfungerende asylsystemer, idet der også skal tages hensyn til den berørte medlemsstats størrelse. Den foreslåede flytningsordning har til formål at sikre dels en retfærdig fordeling mellem medlemsstaterne af ansvaret for et stort antal asylansøgere, der har et klart behov for international beskyttelse, i krisesituationer, dels en korrekt anvendelse af Dublinsystemet, herunder fuld beskyttelse af rettighederne for ansøgerne om international beskyttelse. Forslaget sigter mod i forordning (EU) nr. 604/2013 at indsætte bestemmelser om en flytningsordning i krisesituationer, der skal fungere som en permanent ramme for

---

1 COM(2015) 240 final.

2 COM (2015) 286 final.

3 11132/15, 24. juli 2015.

gennemførelsen af flytningsforanstaltninger, men disse foranstaltninger vil blive iværksat i specifikke krisesituationer i en givet medlemsstat og forbliver pr. definition midlertidige.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

En helhedstilgang til migration

Forslaget er et led i en overordnet og systemisk tilgang til migration, som samtlige EU-institutioner har slået til lyd for, og som Kommissionen gik i gang med at gennemføre umiddelbart efter vedtagelsen af den europæiske dagsorden for migration. Nøglen til at sikre, at en sådan helhedstilgang er effektiv, består i at sørge for, at politikkerne i praksis gennemføres på en sammenhængende måde og således, at de supplerer hinanden. Hvis det er nødvendigt i lyset af den specifikke situation i en medlemsstat, bør flytningsordningen i krisesituationer derfor suppleres med yderligere foranstaltninger på stedet, som skal træffes af den pågældende medlemsstat, fra det øjeblik, hvor tredjelandsstatsborgere ankommer til landets område, til det øjeblik, hvor alle gældende procedurer er afsluttet. EU-agenturerne vil inden for rammerne af den "brændpunktstilgang", som Kommissionen har foreslået, yde udstrakt og målrettet støtte til de medlemsstater, der står over for et uforholdsmæssigt stort migrationspres på deres eksterne grænser. Den operationelle støtte, der kan ydes inden for rammerne af denne tilgang, omfatter bl.a. registrering og screening af ulovlige migranter, debriefing af ulovlige migranter, asylstøtte ved at sørge for, at ansøgere om international beskyttelse kommer ind under den relevante asylprocedure, og bistå med registreringen af ansøgninger om international beskyttelse og udarbejdelsen af sagsakter, fremskyndelse af informationsudveksling og samarbejde med henblik på undersøgelser af kriminelle netværk, der gør det lettere for ulovlige migranter at rejse til EU og derfra videre inden for EU, samt koordinering af tilbagesendelser.

En sådan samordnet indsats vil sætte medlemsstaterne i stand til at lette migrationspresset hurtigere og mere effektivt i fuld overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder og samtidig styrke deres kapacitet til at håndtere migration, asyl og interne sikkerhedsudfordringer.

Samspil med nødflytningsordninger baseret på artikel 78, stk. 3, i TEUF

Der skal sondres mellem forslaget om indførelse af en flytningsordning i krisesituationer og de forslag, Kommissionen har vedtaget på grundlag af artikel 78, stk. 3, i TEUF, til fordel for visse medlemsstater, som oplever en pludselig tilstrømning af tredjelandsstatsborgere på deres område.

Mens de foranstaltninger, Kommissionen har foreslået på grundlag af artikel 78, stk. 3, i TEUF, er midlertidige, indføres der med forslaget om oprettelse af en flytningsordning i krisesituationer en metode med henblik på i en overgangsperiode i krisesituationer at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af ansøgninger om international beskyttelse indgivet i en medlemsstat, der står i en krisesituation, således at man kan sikre en mere retfærdig fordeling af ansøgerne mellem medlemsstaterne i sådanne situationer og dermed lette Dublinsystemets funktionsmåde, selv i kriseperioder.

I forslaget er der fastsat strenge betingelser for anvendelse af flytningsordningen i krisesituationer i en givet medlemsstat, herunder navnlig at medlemsstaten står i en krisesituation, der gør det vanskeligt at anvende Dublinforordningen på grund af et ekstremt pres kendetegnet ved en uforholdsmæssigt stor tilstrømning af tredjelandsstatsborgere eller statsløse, som i høj grad udfordrer landets asylsystem.

Indførelsen af en flytningsordning i krisesituationer rokker ikke ved, at Rådet på forslag af Kommissionen kan vedtage midlertidige foranstaltninger til fordel for en medlemsstat, der står i en nødsituation som omhandlet i artikel 78, stk. 3, i TEUF. Vedtagelsen af nødforanstaltninger på grundlag af artikel 78, stk. 3, i TEUF vil fortsat være relevant i undtagelsessituationer, hvor der er behov for en hurtig reaktion, som eventuelt kan indbefatte migrationsstøtte i bredere forstand, hvis betingelserne for anvendelse af flytningsordningen i krisesituationer ikke er opfyldt.

Mulige fremtidige ændringer af forordning (EU) nr. 604/2013

SOM ANFØRT I DEN EUROPÆISKE DAGSORDEN FOR MIGRATION OG I OVERENSSTEMMELSE MED FORPLIGTELSERNE I HENHOLD TIL FORORDNING (EU) NR. 604/2013 FORETAGER KOMMISSIONEN I ØJEBLIKKET EN OMFATTENDE KVALITETSKONTROL AF DUBLINSYSTEMET, IDET DEN GENNEMFØRER EN EVIDENSBASERET REVISION, DER DÆKKER SYSTEMETS JURIDISKE, ØKONOMISKE OG SOCIALE VIRKNINGER, HERUNDER DETS VIRKNINGER FOR DE GRUNDLÆGGENDE RETTIGHEDER. DETTE ARBEJDE SKAL DANNE GRUNDLAG FOR EN EVENTUEL YDERLIGERE REVISION AF DUBLINSYSTEMET, SÆRLIG MED HENBLIK PÅ AT OPNÅ EN MERE RETFÆRDIG FORDELING AF ANSØGERE OM INTERNATIONAL BESKYTTELSE I EUROPA I ALLE SITUATIONER, IKKE KUN UNDER KRISER.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET, PROPORTIONALITETSPRINCIPPET OG DE GRUNDLÆGGENDE RETTIGHEDER

- **Retsgrundlag**

Ved dette forslag ændres forordning (EU) nr. 604/2013, og det bør derfor vedtages på samme retsgrundlag, nemlig artikel 78, stk. 2, litra e), i TEUF, efter den almindelige lovgivningsprocedure.

Den flytningsordning i krisesituationer, som dette forslag indeholder, medfører permanente fravigelser, som skal aktiveres i specifikke krisesituationer til fordel for specifikke medlemsstater, navnlig en fravigelse af princippet i artikel 3, stk. 1, i forordning (EU) nr. 604/2013, i henhold til hvilket en ansøgning om international beskyttelse skal behandles af den medlemsstat, som er ansvarlig efter kriterierne i samme forordnings kapitel III. I stedet for dette princip indføres der med forslaget en obligatorisk fordelingsnøgle til afgørelse af, hvor ansvaret for behandlingen af ansøgninger ligger, i veldefinerede krisesituationer.

- **Variabel geometri**

I medfør af protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, kan Det Forenede Kongerige og Irland beslutte at deltage i vedtagelsen af dette forslag. Den mulighed har de også efter vedtagelsen af forslaget.

Det Forenede Kongerige og Irland er bundet af forordning (EU) nr. 604/2013 som følge af deres meddelelse om, at de ønskede at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af forordningen på grundlag af ovennævnte protokol. Disse medlemsstaters stilling med hensyn til forordning

(EU) nr. 604/2013 påvirker ikke deres stilling med hensyn til deres eventuelle deltagelse i nærværende forordning[4].

Ifølge protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og TEUF, deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til afsnit V i TEUF (bortset fra "foranstaltninger, der udpeger de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af medlemsstaternes ydre grænser, eller foranstaltninger vedrørende en ensartet udformning af visa"). Da Danmark imidlertid anvender den nuværende Dublinforordning på grundlag af en international aftale, som Danmark indgik med EF i 2006[5], skal Danmark i overensstemmelse med aftalens artikel 3 meddele Kommissionen, hvorvidt landet ønsker at gennemføre indholdet af den ændrede forordning.

- **Forslagets konsekvenser for stater, der ikke er medlemmer af EU, men er associeret med Dublinsystemet**

Parallelt med en række tredjelandes associering med Schengenreglerne har Unionen indgået en række aftaler, som også associerer disse lande med Dublin-/Eurodacreglerne:

– aftalen om Islands og Norges associering indgået i 2001[6]

– aftalen om Schweiz' associering indgået den 28. februar 2008[7]

– protokollen om Liechtensteins associering indgået den 7. marts 2011[8].

For at skabe rettigheder og forpligtelser mellem Danmark – der som forklaret ovenfor er associeret med Dublin/Eurodacreglerne ved en international aftale – og ovennævnte associerede lande er der indgået to yderligere instrumenter mellem Unionen og de associerede lande[9].

I henhold til de tre ovennævnte aftaler skal de associerede lande acceptere Dublin-/Eurodacreglerne og udviklingen heraf uden undtagelser. De deltager ikke i vedtagelsen af retsakter, der ændrer eller udbygger Dublinreglerne (dvs. heller ikke nærværende forslag), men de skal inden for en given frist give

---

4 For så vidt angår en sådan medlemsstat vil ikke-deltagelse i den ændrede forordning næppe gøre anvendelsen af Dublinforordningen som ændret uanvendelig, jf. artikel 4a i protokol 21.

5 Aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Danmark om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet i Danmark eller en anden EU-medlemsstat, og om "Eurodac" til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af Dublinkonventionen (EUT L 66 af 8.3.2006, s. 38).

6 Aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Island og Kongeriget Norge om kriterier og mekanismer til fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning indgivet i en medlemsstat eller i Island eller Norge (EFT L 93 af 3.4.2001, s. 40).

7 Aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet i en medlemsstat eller i Schweiz (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 5).

8 Protokol mellem Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om kriterier og mekanismer for fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning indgivet i en medlemsstat eller i Schweiz (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 39).

9 Protokol mellem Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om kriterier og mekanismer for fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning indgivet i en medlemsstat eller i Schweiz (indgået den 24. oktober 2008, EUT L 161 af 24.6.2009, s. 8), og protokol til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Island og Kongeriget Norge om kriterier og mekanismer for fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning indgivet i en medlemsstat eller i Island eller Norge (EFT L 93 af 3.4.2001).

Kommissionen meddelelse om, hvorvidt de accepterer indholdet af sådanne retsakter, når de er vedtaget af Rådet og Europa-Parlamentet. Hvis Norge, Island, Schweiz eller Liechtenstein ikke accepterer en retsakt, der ændrer eller udbygger Dublin-/Eurodacreglerne, opsiges de respektive aftaler, medmindre det fælles/blandede udvalg, som er nedsat ved aftalerne, med enstemmighed træffer anden afgørelse.

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

Ved afsnit V i TEUF om et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed tillægges Den Europæiske Union visse beføjelser på dette område. Disse beføjelser skal udøves i overensstemmelse med artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union, dvs. hvis og i det omfang målene for den påtænkte handling ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne, men på grund af den påtænkte handlings omfang eller virkninger bedre kan nås på EU-plan.

Med forslaget indføres der en flytningsordning, der kan anvendes som en strukturel løsning i krisesituationer i medlemsstater, som skyldes en uforholdsmæssigt stor tilstrømning af mennesker, strukturelt og til at opnå en rimelig ansvarsfordeling mellem medlemsstaterne i kriseperioder, hvilket indebærer en fravigelse af de i Dublinforordningen indeholdte kriterier for tildeling af ansvaret. EU vil naturligvis skride til handling, hvis en medlemsstat ikke magter situationen alene. Herudover sigter forslaget mod at sikre, at Dublinsystemet anvendes korrekt i kriseperioder, og at løse det problem, at tredjelandsstatsborgere rejser videre til andre medlemsstater, hvilket i sagens natur er et tværnationalt problem. Det står klart, at medlemsstaterne hver for sig ikke på tilfredsstillende vis kan løfte de fælles udfordringer, som alle medlemsstater står over for på dette område. Principperne om solidaritet og fælles ansvar gør det nødvendigt at handle på EU-plan.

- **Proportionalitetsprincippet**

Forordning (EU) nr. 604/2013 indeholder ikke i sin nuværende form værktøjer, der giver mulighed for at reagere hensigtsmæssigt i situationer med ekstremt pres på medlemsstaternes asylsystemer. De forskellige finansielle og operationelle foranstaltninger, som Europa-Kommissionen og Det Europæiske Asylstøttekontor (EASO) kan benytte sig af til at støtte asylsystemerne i en række medlemsstater, har vist sig at være utilstrækkelige til alene at håndtere krisesituationer. Da formålet er at oprette en passende ramme med henblik på alvorlige, presserende situationer på asylområdet, går valget af en yderligere EU-indsats i den henseende ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå målet om en effektiv håndtering af situationen.

- **Grundlæggende rettigheder**

Med indførelsen af flytningsordningen i krisesituationer sikres det, at de grundlæggende rettigheder, som er fastsat i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ("chartret"), for ansøgere med et klart behov for international beskyttelse ikke krænkes.

Ved navnlig at sørge for, at de berørte personer hurtigt får adgang til en passende procedure for tildeling af international beskyttelse, tager dette forslag sigte på at beskytte asylretten og sikre beskyttelse mod refoulement, jf. chartrets artikel 18 og 19. Derudover har forslaget til formål at sikre, at retten til værdighed og beskyttelse mod tortur og umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, jf. chartrets artikel 1 og 4, respekteres fuldt ud ved at garantere, at de berørte personer overføres til en medlemsstat, som er i stand til at sikre dem passende modtagelsesforhold og integrationsperspektiver. I dette forslag tages der også sigte

på at beskytte børns rettigheder, jf. chartrets artikel 24, og retten til familiens enhed, jf. chartrets artikel 7.

3. HØRING AF INTERESSEREDE PARTER

Forslaget om en ordning, der kan håndtere krisesituationer på asylområdet strukturelt, forelægges som følge af den krise, der i øjeblikket hersker på dette område i en række medlemsstater, og som viser det presserende behov for en mere strukturelt orienteret ordning, så Unionen kan handle hurtigt. Forslaget er en opfølgning af den europæiske dagsorden for migration, som har været genstand for omfattende høring med alle interesserede parter.

Andre EU-institutioner og vigtige aktører har allerede givet udtryk for deres principielle holdninger til emnet. I sin erklæring af 23. april 2015 gav Det Europæiske Råd tilsagn om at overveje mulighederne for på et frivilligt grundlag at organisere nødflytninger mellem alle medlemsstaterne. I forbindelse med drøftelserne vedrørende den europæiske dagsorden for migration blev der i Europa-Parlamentet (plenarforsamlingen den 19. maj 2015) og Rådet (den 15. juni 2015) også udvekslet synspunkter om flytningsordningen. LIBE-udvalget under Europa-Parlamentet har i sin betænkning opfordret Kommissionen til at fremsætte et forslag om en permanent flytningsordning til vedtagelse efter den almindelige lovgivningsprocedure[10].

De Forenede Nationers Højkommissariat for Flygtninge (UNHCR) og civilsamfundet har tilskyndet EU til at indføre flere EU-interne solidaritetsværktøjer og at sikre en mere retfærdig ordning for fordeling af ansøgere om international beskyttelse.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Oprettelsen af en permanent ramme for en flytningsordning i krisesituationer har ingen virkninger for EU-budgettet. De budgetmæssige virkninger af iværksættelsen af rammen vil skulle vurderes ud fra de specifikke omstændigheder i givne medlemsstater.

5. NÆRMERE REDEGØRELSE FOR DE ENKELTE BESTEMMELSER I FORSLAGET

Ved forslaget ændres forordning (EU) nr. 604/2013, idet der heri indsættes bestemmelser om en flytningsordning i krisesituationer og Kommissionen tildeles beføjelser til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF vedrørende anvendelsen af ordningen samt dens suspension i en bestemt medlemsstat på klart definerede betingelser.

Forslaget indeholder følgende vigtige elementer:

- **Betingelser for anvendelse i en medlemsstat af flytningsordningen i krisesituationer**

For at kunne tage flytningsordningen i krisesituationer i brug skal Kommissionen på grundlag af underbyggede oplysninger, især oplysninger indhentet af EASO og Frontex, fastslå, at en medlemsstat står i en krisesituation, der gør det vanskeligt at anvende forordning (EU) nr. 604/2013 på grund af et ekstremt pres kendetegnet ved en uforholdsmæssigt stor tilstrømning af tredjelandsstatsborgere eller statsløse, som i høj grad udfordrer landets asylsystem.

[10] Betænkning om forslaget til Rådets afgørelse om midlertidige foranstaltninger til fordel for Italien og Grækenland på området international beskyttelse, Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender, Ordfører: Ska Keller (A8-0245/2015).

Krisesituationen skal være af et sådant omfang, at det lægger et betydeligt pres på selv et velforberedt og velfungerende asylsystem, idet der også tages hensyn til den berørte medlemsstats størrelse.

I forslaget fastsættes følgende klare indikatorer, som Kommissionen bl.a. skal tage i betragtning i forbindelse med ovenfor omhandlede vurdering: det samlede antal ansøgere om international beskyttelse og ulovligt indrejste tredjelandsstatsborgere og statsløse i de seks måneder, der går forud for vedtagelsen af den delegerede retsakt, stigningen i disse tal sammenlignet med samme periode det foregående år samt antallet af ansøgninger pr. indbygger i den medlemsstat, der drager fordel af flytningen, i de foregående 18 måneder sammenlignet med EU-gennemsnittet.

- **Kategorier af ansøgere, der skal flyttes**

Det foreslås, at flytningsordningen i krisesituationer kun tages i brug for ansøgere, som umiddelbart har et klart behov for international beskyttelse, og for hvilke den kriseramte medlemsstat ellers ville være ansvarlig efter kriterierne i kapitel III i forordning (EU) nr. 604/2013. Disse ansøgere defineres i dette forslag som ansøgere, hvis nationalitet, baseret på de senest tilgængelige ajourførte gennemsnitlige kvartalsdata fra Eurostat for hele EU, har en anerkendelsesprocent på 75 % eller derover.

- **Beskrivelse af flytningsordningen i krisesituationer**

I forbindelse med flytningsordningen i krisesituationer skal disse personers ansøgninger behandles af en anden medlemsstat (tilflytningsmedlemsstaten). I så fald finder flytningsproceduren i bilag IV anvendelse, uanset artikel 21, 22 og 29 i forordning (EU) nr. 604/2013.

I forslaget fastsættes en enkel flytningsprocedure, der skal sikre hurtig overførsel af de berørte personer til tilflytningsmedlemsstaten. Hver medlemsstat udpeger et nationalt kontaktpunkt og underretter de øvrige medlemsstater og EASO herom.

Medlemsstaterne skal jævnligt og mindst hver tredje måned oplyse, hvor mange ansøgere der hurtigt kan flyttes til deres område, sammen med andre relevante oplysninger. Den medlemsstat, der drager fordel af flytningen, skal derefter med bistand fra EASO og eventuelt de andre medlemsstaters forbindelsesofficerer udpege de ansøgere, der kan flyttes, og foreslå over for de andre medlemsstater, at disse ansøgere flyttes til deres område. I den forbindelse bør sårbare ansøgere gives forrang. Efter godkendelse fra tilflytningsmedlemsstaten skal den medlemsstat, der drager fordel af flytningen, træffe en formel afgørelse om at flytte en ansøger og underrette denne herom. Det præciseres i forslaget, at ansøgere, hvis fingeraftryk skal optages i henhold til artikel 9 i forordning (EU) nr. 603/2013, ikke må flyttes, medmindre deres fingeraftryk er blevet optaget. Det anføres endvidere i forslaget, at medlemsstaterne kun har ret til at afvise at modtage en ansøger af hensyn begrundet i den nationale sikkerhed eller den offentlige orden eller efter udelukkelsesbestemmelserne i artikel 12 og 17 i direktiv 2011/95/EU. Det bestemmes i forslaget, at alle proceduremæssige skridt skal tages så hurtigt som muligt, og senest to måneder efter at tilflytningsmedlemsstaten har angivet, hvor mange ansøgere der kan flyttes hurtigt. I tilfælde af berettigede praktiske hindringer er der fastsat bestemmelser om yderligere, begrænsede fravigelser.

Forslaget indeholder særlige garantier for de ansøgere, der flyttes til en anden medlemsstat. I forslaget tillægges de pågældende ret til at modtage oplysninger om flytningsproceduren, ret til at blive underrettet om flytningsafgørelsen, hvori den nøjagtige tilflytningsmedlemsstat skal være angivet, samt ret til at blive flyttet sammen med familiemedlemmer til samme tilflytningsmedlemsstat. Forpligtelsen til at påse, at hensynet til barnets tarv kommer i første

række, jf. forordning (EU) nr. 604/2013, finder fortsat anvendelse, når der træffes afgørelse om tilflytningsmedlemsstaten. Dette indebærer blandt andet, at den medlemsstat, der drager fordel af flytningen, forpligtes til over for de andre medlemsstater at angive, om den ansøger, der skal flyttes, er en uledsaget mindreårig, samt til i samarbejde med den medlemsstat, der har udvist interesse i at modtage den pågældende mindreårige, at sikre, at der inden flytningen foretages en vurdering af barnets tarv i overensstemmelse med den genelle bemærkning nr. 14 (2013) fra FN's Komité for Barnets Rettigheder om, at barnets tarv altid skal komme i første række[11].

- **Anvendelse af flytningsordningen i krisesituationer**

Når Kommissionen har fastslået, at betingelserne for flytning er opfyldt for en bestemt medlemsstats vedkommende, skal den vedtage en delegeret retsakt med henblik på at tage flytningsordningen i brug. Den delegerede retsakt skal a) konstatere, at der foreligger en krisesituation i den medlemsstat, der drager fordel af flytningen, b) bestemme, hvor mange personer der skal flyttes fra den pågældende medlemsstat, c) afgøre, hvordan disse personer skal fordeles mellem medlemsstaterne, ved at anvende formlen for fordelingsnøglen og d) fastsætte den periode, i hvilken flytningsordningen i krisesituationer skal finde anvendelse. Den delegerede retsakt træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på højst en måned fra Kommissionens meddelelse af retsakten. Den delegerede retsakt kan anvendes i højst to år.

- **Metode til bestemmelse af, hvor mange personer der skal flyttes**

Forslaget indeholder objektive, verificerbare indikatorer, som Kommissionen skal tage i betragtning, når den i forbindelse med vedtagelsen af en delegeret retsakt om anvendelse af flytningsordningen i krisesituationer i en bestemt medlemsstat skal afgøre, hvor mange personer der skal flyttes fra den pågældende medlemsstat, herunder bl.a.: antal ansøgere pr. indbygger i den medlemsstat, der drager fordel af flytningen, i de 18 måneder - og specielt i de seks måneder - der går forud for vedtagelsen af den delegerede retsakt, sammenlignet med EU-gennemsnittet, asylsystemets kapacitet i den pågældende medlemsstat og medlemsstatens deltagelse i tidligere solidaritetsinitiativer, og i hvilket omfang medlemsstaten har draget fordel af tidligere EU-solidaritetsforanstaltninger.

Der fastsættes desuden en øvre tærskel for det antal personer, der skal flyttes, nemlig 40 % af det antal ansøgninger, der er indgivet i den pågældende medlemsstat i de seks måneder, der går forud for vedtagelsen af den delegerede retsakt.

- **Særlige regler, i tilfælde af at en medlemsstat midlertidigt er ude af stand til at deltage i flytningen af ansøgere**

Da ekstraordinære omstændigheder ikke kan udelukkes, bestemmes det i forslaget, at en medlemsstat senest en måned efter ikrafttrædelsen af den delegerede retsakt om anvendelse af flytningsordningen kan meddele Kommissionen, at den midlertidigt, helt eller delvist, er ude af stand til at deltage i flytningen af ansøgere i en periode på et år, idet den skal begrunde dette behørigt med årsager, som er forenelige med Unionens grundlæggende værdier, der er nedfældet i artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union. Medlemsstaten skal i stedet yde et finansielt bidrag til EU-budgettet på 0,002 % af sit BNP til dækning af bistand til støtte for de bestræbelser, som alle de andre medlemsstater iværksætter for at håndtere krisesituationen og konsekvenserne af, at en sådan medlemsstat ikke deltager i flytningsindsatsen. Hvis det

[11] http://www2.ohchr.org/English/bodies/crc/docs/GC/CRC_C_GC_14_ENG.pdf.

pågældende land deltager delvist i flytningen, nedsættes beløbet proportionelt hermed. Dette beløb skal tildeles Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden som formålsbestemte indtægter.

Det skal sikres, at graden af solidaritet med den kriseramte medlemsstat, udtrykt i antal personer, der skal flyttes, ikke påvirkes. Derfor bør de tildelinger, der i medfør af fordelingsnøglen var tiltænkt medlemsstater, der har indgivet en meddelelse, som Kommissionen har godtaget, omfordeles til de resterende medlemsstater.

Det bestemmes i forslaget, at den delegerede retsakt om anvendelse af flytningsordningen under sådanne omstændigheder skal ændres.

- **Supplerende foranstaltninger, der skal træffes af den medlemsstat, der drager fordel af flytningen**

Under hensyn til principperne om solidaritet og ansvar forpligter forslaget den medlemsstat, der drager fordel af flytningen, til på datoen for ikrafttrædelsen af den delegerede retsakt at forelægge Kommissionen en køreplan med foranstaltninger, der kan sikre en hensigtsmæssig gennemførelse af flytningsordningen i krisesituationer. Hvis en medlemsstat af Kommissionen er blevet opfordret til at udarbejde en krisestyringshandlingsplan i medfør af artikel 33, stk. 3, i forordning (EU) nr. 604/2013, skal foranstaltningerne til sikring af en hensigtsmæssig gennemførelse af flytningsordningen forelægges som en del af handlingsplanen, der bør indbefatte mere overordnede asylrelaterede foranstaltninger med henblik på bl.a. at styrke kapaciteten af den pågældende medlemsstats asylsystem. Herudover anføres det i forslaget, under hvilke omstændigheder Kommissionen kan beslutte at suspendere anvendelsen af flytningsordningen til fordel for en medlemsstat, som ikke opfylder sine forpligtelser.

Endelig gøres der i forslaget opmærksom på de regler, der gælder, når det drejer sig om at forhindre og håndtere situationer, hvor ansøgere om og personer med international beskyttelse rejser videre, ligesom der fastsættes nye regler for de tilfælde, hvor personer med international beskyttelse efter at være blevet flyttet er rejst til og opholder sig ulovligt på en anden medlemsstats område. Det bestemmes navnlig, at tilflytningsmedlemsstaten skal tilbagetage en person med international beskyttelse, som efter at være blevet flyttet har indgivet en ansøgning i en anden medlemsstat end tilflytningsmedlemsstaten, eller som opholder sig på en anden medlemsstats end tilflytningsmedlemsstatens område uden opholdstilladelse.

- **Beregning af fordelingsnøglen**

1. Fordelingsnøgle

a) Befolkning - vægtet med 40 %

b) BNP i alt - vægtet med 40 %

c) Gennemsnitligt antal asylansøgninger i de 5 foregående år pr. million indbyggere med et loft på 30 % af befolkningstallet og BNP - vægtet med 10 %

d) Arbejdsløshedsprocent med et loft på 30 % af befolkningstallet og BNP - vægtet med 10 %

2. Formel

$$\textbf{Befolkningstals indvirkning}_{MS/AS} = \frac{\textbf{befolkning}_{MS/AS}}{\textbf{befolkning}_{EU+(32)}}$$

$$\textbf{BNP's indvirkning}_{MS/AS} = \frac{\textbf{BNP}_{MS/AS}}{\textbf{BNP}_{EU+(32)}}$$

$$\textbf{Asylansøgningers indvirkning}_{MS/AS} = \textbf{min.}\left\{\frac{\frac{1}{\textbf{Gennemsnit.(5 foregående år) antal ansøgninger pr. mio. indbyggere}_{MS/AS}}}{\sum_{i=1}^{32}\frac{1}{\textbf{Gennemsnit.(5 foregående år) antal ansøgere pr. mio. indbyggere}_{MS/AS i}}},\ \textbf{30\%(befolkningstals indvirk.}_{\frac{MS}{AS}} + \textbf{BNP's indvirk.}_{MS/AS})\right\}$$

$$\textbf{Arbejdsløshedsprocents indvirkning}_{MS/AS} = \textbf{min.}\left\{\frac{\frac{1}{\textbf{Arbejdsløshedsprocent}_{MS/AS}}}{\sum_{i=1}^{32}\frac{1}{\textbf{Arbejdsløshedsprocent}_{MS/AS i}}},\ \textbf{30\%(befolkningstals indvirk.}_{MS/AS} + \textbf{BNP's indvirk.}_{MS/AS})\right\}$$

$$\textbf{Kvote med loft}_{MS/AS} = \textbf{Tildeling} * (\textbf{40\% befolkningstals indvirk.}_{MS/AS} + \textbf{40\% BNP's indvirk.}_{MS/AS} + \textbf{10\% asylansøgn. indvirk.}_{MS/AS} + \textbf{10\% arbejdsløshedspct. indvirk.}_{MS/AS})$$

$$\textbf{Restkvote}_{MS/AS} = \left(\textbf{tildeling} - \sum_{i=1}^{32}\textbf{kvote med loft}_{\frac{MS}{AS i}}\right) * (\textbf{50\% befolkningstals indvirk.}_{MS/AS} + \textbf{50\% BNP's indvirk.}_{MS/AS})$$

$$\textbf{Endelig tildelt kvote}_{MS/AS} = \textbf{Kvote med loft}_{MS/AS} + \textbf{restkvote}_{MS/AS}$$

$$\textbf{Endelig andel}_{MS/AS}\,(\textbf{de facto fordelingsnøgle}) = \frac{\textbf{endelig tildelt kvote}_{MS/AS}}{\textbf{tildeling}} * \textbf{100\%}$$

3. Beregning

Simuleringen nedenfor har til formål at vise, hvordan man beregner, hvor mange af 120 000 ansøgere der tildeles land X, hvis alle medlemsstater og associerede lande (EU+) deltager.

a) Befolkning

For at beregne befolkningskriteriets indvirkning på fordelingsnøglen divideres antallet af indbyggere i land X med antallet af indbyggere i alle 28 medlemsstater og de 4 associerede stater (EU+= 32).

Eksempel:

Befolkning i land X: 4 625 885; den samlede befolkning i EU+: 521 959 960

Befolkningstallets indvirkning $_{X} = \frac{4.625.885}{521.959.960} = 0{,}89\ \%$

Befolkningskriteriets indvirkning på fordelingsnøglen for land X er 0,89 %.

b) BNP i alt

For at beregne indvirkningen af kriteriet BNP i alt på fordelingsnøglen divideres land X' BNP i alt med summen af BNP i alt for de 28 medlemsstater og de 4 associerede stater (EU+= 32).

Eksempel:

Land X's BNP i alt (i mio. EUR): 185 411; summen af BNP i alt for EU+ (i mio. EUR): 14 854 924

BNP's indvirkning $_{X} = \frac{185.411{,}7}{14.854.924} = 1{,}25\ \%$

BNP-kriteriets indvirkning på fordelingsnøglen for land X er 1,25 %.

c) Gennemsnitligt antal asylansøgninger i de 5 foregående år pr. million indbyggere med et loft på 30 % af befolkningstallets og BNP's indvirkning - vægtet med 10 %

(omvendt proportional indvirkning)

Asylansøgningernes indvirkning på fordelingsnøglen er omvendt proportional, dvs. jo større antal asylansøgninger, jo lavere faktor.

For at undgå, at dette kriterium påvirker fordelingsnøglen i uforholdsmæssig grad, anvendes et loft, således at asylansøgningernes indvirkning ikke kan overstige 30 % af summen af befolkningstallets og BNP's indvirkning.

Eksempel:

Gennemsnitligt antal asylansøgninger i 5 år pr. mio. indbyggere i land X: 287 i land X: 287, omvendt proportionalt tal: $\frac{1}{287}$ = 0,00348.

Summen af det gennemsnitlige antal asylansøgninger i 5 år pr. mio. indbyggere i alle EU+-stater (omvendt proportionalt tal): 0,14831

Antal asylansøgningers indvirkning $_{x} = \frac{\frac{1}{287}}{0,14831} = \frac{0,00348}{0,14831}$ = 2,35 %

Loft$_x$ = 30 % (0,89 % (befolkningstallets indvirkning) + 1,25 % (BNP's indvirkning)) = 0,64 %

Den reelle indvirkning af kriteriet asylansøgninger for land X er 2,35 %, men tallet for loftet (0,64 %) anvendes til beregning af fordelingsnøglen.

d) Arbejdsløshedsprocent med et loft på 30 % af befolkningstallets og BNP's indvirkning - vægtet med 10 %

Ligesom med kriteriet asylansøgninger er arbejdsløshedsprocentens indvirkning på fordelingsnøglen omvendt proportional, dvs. jo højere procenttal, jo lavere faktor. For at undgå, at dette kriterium påvirker fordelingsnøglen i uforholdsmæssig grad, anvendes et loft, således at arbejdsløshedsprocentens indvirkning ikke kan overstige 30 % af summen af befolkningstallets og BNP's indvirkning.

Eksempel:

Arbejdsløshedsprocent i land X: 11,3 %, omvendt proportionalt tal: $\frac{1}{11,3}$= 0,0884955

Summen af alle arbejdsløshedsprocenter i EU+ (omvendt proportionalt tal): 4,345698

Arbejdsløshedsprocentens indvirkning $_{x} = \frac{0,0884955}{4,345698}$= 2,04%

30 %'s loft$_x$ = 0,64 %

Den reelle indvirkning af kriteriet arbejdsløshedsprocent for land X er 2,04 %, men tallet for loftet (0,64 %) anvendes til beregning af fordelingsnøglen.

e) Tildeling af 120 000 ansøgere med loft for land X's vedkommende

Eksempel:

Tildeling$_x$ = 120 000 * (befolkningstals indvirkning vægtet med 40 % (0,89 %) + BNP's indvirkning vægtet med 40 % (1,25 %) + asylansøgningers indvirkning vægtet med 10 % (med loft) – 0,64 % + arbejdsløshedsprocents indvirkning vægtet med 10 % (med loft) – 0,64 %) = 1 178

Tildeling med loft til land X: 1 178

f) Tildeling af resterende ansøgere

På grund af loftet vil der være et vist antal resterende ansøgere, der skal tildeles. Fordelingen af disse ansøgere baseres på indvirkningen af et givet lands befolkningstal og BNP (50 %-50 %). Antallet af resterende ansøgere lægges derefter til tildelingen med loft.

Eksempel:

Tildeling med loft til land X: 1 178.

Summen af tildelinger med loft for alle EU+stater: 102 801

Resterende ansøgere, der skal tildeles: 17 199

Resterende ansøgere$_x$ = 17 199 * (befolkningstallets indvirkning vægtet med 50 % + BNP's indvirkning vægtet med 50 %) = 17 199* 1,07 % = 184

Den endelige tildeling af ansøgere til land X er 1 362, og nøglen er 1,13 %.

2015/0208 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om indførelse af en flytningsordning i krisesituationer og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 78, stk. 2, litra e),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 fastsættes der procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne, baseret på objektive kriterier som fastsat i forordningens kapitel III**.**

(2) I overensstemmelse med traktatens artikel 80 bør Unionens politikker på området for grænsekontrol, asyl og indvandring samt gennemførelsen heraf være underlagt princippet om solidaritet og rimelig ansvarsfordeling mellem medlemsstaterne, og EU-retsakter vedtaget på dette område skal indeholde passende bestemmelser vedrørende anvendelsen af dette princip.

(3) Situationer med ekstremt pres på en medlemsstats asylsystem kan vanskeliggøre anvendelsen af forordning (EU) nr. 604/2013. Denne forordning indeholder bestemmelser om en proces for tidlig varsling, beredskab og styring af asylkriser, men giver ikke mulighed for at fravige de fastsatte ansvarskriterier i sådanne situationer. For at fremme en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af bestræbelserne, når det gælder håndtering af disse krisesituationer, og sikre hurtig adgang til procedurerne for tildeling af international beskyttelse, bør der derfor indføres en kriseordning for flytning af ansøgere med et klart behov for international

beskyttelse. Anvendelsen af flytningsforanstaltninger over for en bestemt medlemsstat bør ikke være til hinder for, at artikel 33, stk. 3, i nævnte forordning sideløbende kan anvendes på de samme medlemsstater. Artikel 33, stk. 3, i nævnte forordning er ikke en forudsætning for anvendelsen af flytningsforanstaltninger.

(4) Anvendelsen af flytningsforanstaltninger over for en bestemt medlemsstat bør ikke berøre Rådets mulighed for at vedtage midlertidige foranstaltninger på forslag af Kommissionen i henhold til artikel 78, stk. 3, hvis en medlemsstat står over for en nødsituation i form af en pludselig tilstrømning af tredjelandsstatsborgere.

(5) Flytningsordningen i krisesituationer bør ses i sammenhæng med et bredere sæt foranstaltninger, som medlemsstaterne kan være nødt til at træffe for at sikre effektive migrationspolitikker, bl.a. i forbindelse med første modtagelse og tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere, som ikke har ret til at opholde sig på medlemsstaternes område, i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv 2008/115/EF ("brændpunkter").

(6) Kommissionen er for øjeblikket ved at foretage en omfattende evaluering af Dublinforordningen, som vil kunne føre til en mere omfattende revision af Dublinsystemet.

(7) Der er planlagt et klart og brugbart flytningssystem baseret på en tærskel, der på grundlag af de seneste foreliggende statistikker fra Eurostat er fastsat som det gennemsnitlige antal afgørelser på EU-plan, der er truffet i procedurer i første instans, om tildeling af international beskyttelse, set i forhold til det samlede antal afgørelser på EU-plan om ansøgninger om international beskyttelse, der er truffet i første instans. På den ene side bør denne tærskel sikre i videst muligt omfang, at alle de ansøgere, der har et klart behov for international beskyttelse, hurtigt og fuldt ud kan nyde godt af deres ret til beskyttelse i tilflytningsmedlemsstaten. På den anden side bør den forhindre i videst muligt omfang, at personer, der sandsynligvis vil få afslag på deres ansøgninger, flyttes til en anden medlemsstat og dermed uretmæssigt forlænger deres ophold i Unionen. Der bør anvendes en tærskel på 75 %, der er baseret på de seneste foreliggende ajourførte kvartalsdata fra Eurostat om afgørelser i første instans.

(8) Flytningen af ansøgere med et klart behov for international beskyttelse bør ske på grundlag af formlen for fordelingsnøglen som fastsat i bilag III. Den foreslåede fordelingsnøgle bør være baseret på a) befolkningens størrelse (vægtet med 40 %), b) det samlede BNP (vægtet med 40 %), c) det gennemsnitlige antal asylansøgninger pr. en million indbyggere i perioden 2010-2014 (vægtet med 10 %, med et loft på 30 % for befolkningstallets og BNP's indvirkning på fordelingsnøglen for at undgå en uforholdsmæssig stor virkning af dette kriterium på den samlede fordeling) og d) arbejdsløshedsprocenten (vægtet med 10 %, med et loft på 30 % for befolkningstallets og BNP's indvirkning på nøglen for at undgå en uforholdsmæssig stor virkning af dette kriterium på den samlede fordeling).

(9) Hvis en medlemsstat under særlige omstændigheder meddeler Kommissionen, med behørig begrundelse i overensstemmelse med Unionens grundlæggende værdier, som er nedfældet i artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union, at medlemsstaten midlertidigt er ude af stand til at deltage helt eller delvis i flytning af ansøgere i en periode på et år, bør den i stedet yde et finansielt bidrag til EU's budget på 0,002 % af sit BNP til dækning af bistand til støtte for de bestræbelser, som alle andre medlemsstater iværksætter for at håndtere krisesituationen og konsekvenserne af, at

en sådan medlemsstat ikke deltager i flytningsindsatsen. Hvis det pågældende land deltager delvist i flytningen, nedsættes dette beløb proportionelt hermed. Dette beløb bør afsættes til Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden som formålsbestemte indtægter.

(10) Det skal sikres, at graden af solidaritet med de medlemsstater, der står i en krisesituation, udtrykt i antal personer, der skal flyttes, ikke påvirkes. Derfor bør de tildelinger, der i henhold til fordelingsnøglen var tiltænkt medlemsstater, der har indgivet en meddelelse, som Kommissionen har godtaget, omfordeles til de resterende medlemsstater.

(11) Det er nødvendigt at sikre, at der indføres en hurtig flytningsprocedure, og at gennemførelsen af flytningsproceduren ledsages af et tæt administrativt samarbejde mellem medlemsstaterne og operationel støtte fra EASO.

(12) Hensynet til den nationale sikkerhed og den offentlige orden bør varetages under hele flytningsproceduren, indtil overførslen af ansøgeren er gennemført. Hvis en medlemsstat har rimelig grund til at anse en ansøger for en fare for sin nationale sikkerhed eller den offentlige orden, bør den under fuld overholdelse af ansøgerens grundlæggende rettigheder, herunder de relevante regler om databeskyttelse, underrette de andre medlemsstater herom.

(13) Når der træffes afgørelse om, hvilke ansøgere med et klart behov for international beskyttelse der skal flyttes fra den medlemsstat, som drager fordel af flytning, bør sårbare ansøgere, som omhandlet i artikel 21 og 22 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/33/EU[12], have forrang. I den forbindelse bør der navnlig tages hensyn til ansøgernes særlige behov, herunder sundhedsmæssige behov. Hensynet til barnets tarv bør altid komme i første række.

(14) Integration af ansøgere med et klart behov for international beskyttelse i værtssamfundet er hjørnestenen i et velfungerende fælles europæisk asylsystem. Når der træffes afgørelse om, hvilken medlemsstat en ansøger skal flyttes til, bør der således tages særligt hensyn til ansøgerens specifikke kvalifikationer og egenskaber, f.eks. sprogkundskaber og andre individuelle oplysninger på grundlag af dokumenteret familiemæssig, kulturel eller social tilknytning, der kan lette ansøgerens integration i tilflytningsmedlemsstaten. Når der er tale om særligt sårbare ansøgere, bør der tages hensyn til tilflytningsmedlemsstatens kapacitet til at yde tilstrækkelig støtte til disse ansøgere og til nødvendigheden af at sikre en rimelig fordeling af disse ansøgere mellem medlemsstaterne. På grundlag af ovenstående oplysninger kan tilflytningsmedlemsstater under behørig hensyntagen til princippet om ikkeforskelsbehandling angive deres præferencer med hensyn til ansøgere, i henhold til hvilke den medlemsstat, der drager fordel af flytning, i samråd med EASO og, hvis dette er relevant, forbindelsesofficerer kan udarbejde lister over mulige ansøgere, der er udpeget til at blive flyttet til den pågældende medlemsstat.

(15) Medlemsstaternes udpegning af forbindelsesofficerer i den medlemsstat, der drager fordel af flytning, skulle lette gennemførelsen af flytningsproceduren, bl.a. ved at medvirke til en hensigtsmæssig udpegning af de ansøgere, der kan flyttes, under særlig hensyntagen til deres sårbarhed og kvalifikationer. For så vidt angår både udpegelsen af forbindelsesofficerer i den medlemsstat, der drager fordel af flytning,

[12] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/33/EU af 26. juni 2013 om fastlæggelse af standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse (EUT L 180 af 29.6.2013, s. 96).

og udførelsen af deres opgaver, bør tilflytningsmedlemsstaten og den medlemsstat, der drager fordel af flytning, udveksle alle relevante oplysninger og fortsætte deres tætte samarbejde under hele flytningsproceduren.

(16) Der bør træffes foranstaltninger for at undgå, at ansøgere rejser videre fra tilflytningsmedlemsstaten til andre medlemsstater. Ansøgerne bør navnlig informeres om konsekvenserne af ulovligt at rejse mellem medlemsstaterne og om, at de – hvis den ansvarlige medlemsstat giver dem international beskyttelse – i princippet kun har de rettigheder, der er knyttet til international beskyttelse, i denne medlemsstat.

(17) For at undgå, at personer med international beskyttelse rejser videre, bør medlemsstaterne også underrette disse personer om de betingelser, hvorpå de lovligt kan rejse ind og opholde sig i en anden medlemsstat, og medlemsstaterne kan indføre indberetningspligt. For at sikre, at personer, der nyder international beskyttelse, og som rejser ind i en anden medlemsstat end tilflytningsmedlemsstaten uden at opfylde betingelserne for ophold i denne anden medlemsstat, tages tilbage af tilflytningsmedlemsstaten, er det desuden nødvendigt, at flyttede personer med international beskyttelse inddrages i denne forordnings anvendelsesområde.

(18) I overensstemmelse med målene i direktiv 2013/33/EU bør harmoniseringen af modtagelsesforholdene i medlemsstaterne desuden medvirke til at forhindre, at ansøgere om international beskyttelse rejser videre som følge af forskellene mellem modtagelsesforholdene. Med henblik på at nå det samme mål bør medlemsstaterne overveje at indføre indberetningspligt og sikre materielle modtagelsesforhold for ansøgere om international beskyttelse, som kun er ikkefinansielle og omfatter indkvartering, kost og tøj, samt, hvis det er relevant, sørge for, at ansøgere overføres direkte til tilflytningsmedlemsstaten. Som fastsat i de gældende asyl- og Schengenregler bør medlemsstaterne under behandlingen af ansøgningerne om international beskyttelse ligeledes, medmindre der foreligger tungtvejende humanitære grunde, hverken udlevere nationale rejsedokumenter til ansøgere eller give dem andre incitamenter, f.eks. finansielle, der kan lette ulovlig indrejse i andre medlemsstater. I tilfælde af ulovlig indrejse i andre medlemsstater bør ansøgere sendes tilbage til tilflytningsmedlemsstaten.

(19) For omgående at håndtere krisesituationer, der skyldes et ekstremt migrationspres på asylsystemet i bestemte medlemsstater, bør beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF delegeres til Kommissionen, også for så vidt angår fastsættelse af regler for anvendelsen af flytningsforanstaltninger over for en bestemt medlemsstat samt om suspension af anvendelsen af disse foranstaltninger.

(20) Kommissionen må under udøvelsen af sine beføjelser til at vedtage delegerede retsakter ikke gå videre end det, der er nødvendigt for at sikre opfyldelsen af flytningsbetingelserne samt andre elementer som fastsat i artikel 33a, stk. 4, og artikel 33d, stk. 2, i denne forordning. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

(21) [I medfør af artikel 3 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den

Europæiske Unions funktionsmåde, har disse medlemsstater meddelt, at de ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne forordning.]

ELLER

(21) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol deltager disse medlemsstater ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i disse medlemsstater.

ELLER

(21) [I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager Det Forenede Kongerige ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.

(22) [I medfør af artikel 3 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, har Irland (ved skrivelse af ...) meddelt, at Irland ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne forordning.]

ELLER

(21) [I medfør af artikel 3 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, har Det Forenede Kongerige meddelt (ved skrivelse af ...), at Det Forenede Kongerige ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne forordning.

(22) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager Irland ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.]

(22) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.

(23) Forordning (EU) nr. 604/2013 bør derfor ændres —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EU) nr. 604/2013 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 2 tilføjes følgende litraer:

"o) "flytning": overførsel af en ansøger fra den medlemsstats område, som ifølge de kriterier, der er fastsat i kapitel III i denne forordning, er ansvarlig for behandlingen af den pågældendes ansøgning om international beskyttelse ("medlemsstat, der drager fordel af flytning"), til tilflytningsmedlemsstatens område

p) "tilflytningsmedlemsstat": den medlemsstat, der bliver ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse i henhold til denne forordning, efter at ansøgeren er blevet flyttet til den pågældende medlemsstats område."

2) I artikel 4, stk. 1, tilføjes følgende litra:

"g) hvor det er relevant, flytningsproceduren som fastsat i kapitel VI, afdeling VII."

3) I artikel 18, stk. 1, tilføjes følgende litra:

"e) på de betingelser, der er fastsat i artikel 23, 24, 25 og 29, at tilbagetage en person under international beskyttelse, som efter at være blevet flyttet har indgivet en ansøgning i en anden medlemsstat end tilflytningsmedlemsstaten, eller som opholder sig på en anden medlemsstats end tilflytningsmedlemsstatens område uden opholdstilladelse."

4) I bilag VI indsættes følgende afdeling VII:

"AFDELING VII

Flytningsordning i krisesituationer

Artikel 33a

Flytningsordning i krisesituationer

1. Når Kommissionen fastslår, på grundlag af underbyggede oplysninger, særlig oplysninger indsamlet af EASO i henhold til forordning (EU) nr. 439/2010 og af Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-Medlemsstaternes Ydre Grænser, oprettet ved Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004*, at en medlemsstat står i en krisesituation, der gør det vanskeligt at anvende denne forordning på grund af et ekstremt pres kendetegnet ved en uforholdsmæssigt stor tilstrømning af tredjelandsstatsborgere eller statsløse, som i høj grad udfordrer landets asylsystem, skal den i stk. 2 nævnte flytningsordning i krisesituationer anvendes til fordel for den pågældende medlemsstat.

2. I forbindelse med flytningsordningen i krisesituationer skal en række ansøgninger om international beskyttelse undersøges af tilflytningsmedlemsstaten som en undtagelse fra princippet i artikel 3, stk. 1, i henhold til hvilket en ansøgning skal behandles af den medlemsstat, som er ansvarlig efter kriterierne i kapitel III. Derudover finder de nærmere procedureregler som fastsat i bilag IV anvendelse, uanset artikel 21, 22 og 29.

3. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 45 vedrørende anvendelsen af flytningsordningen i krisesituationer til fordel for en medlemsstat.

4. I de i stk. 3 nævnte delegerede retsakter skal Kommissionen:

a) konstatere, at der foreligger en krisesituation, jf. stk. 1, i den medlemsstat, der drager fordel af flytning

b) bestemme, hvor mange personer der skal flyttes fra den pågældende medlemsstat

c) afgøre, hvordan disse personer skal fordeles mellem medlemsstaterne, ved at anvende formlen for fordelingsnøglen som nævnt i artikel 33b, og

d) fastsætte den periode, i hvilken flytningsordningen i krisesituationer skal finde anvendelse.

5. Når det konstateres, at der foreligger en krisesituation, jf. stk. 4, litra a), skal Kommissionen fastslå, at krisen er af et sådant omfang, at det lægger et ekstremt pres på selv et velforberedt asylsystem, der fungerer i overensstemmelse med alle relevante aspekter af den gældende EU-ret på asylområdet, idet der også tages hensyn til den berørte medlemsstats størrelse.

I forbindelse med denne vurdering skal Kommissionen bl.a. skal tage hensyn til det samlede antal ansøgere om international beskyttelse og ulovligt indrejste tredjelandsstatsborgere og statsløse i de seks måneder, der går forud for vedtagelsen af den delegerede retsakt, stigningen i disse tal sammenlignet med samme periode det foregående år samt antallet af ansøgninger pr. indbygger i den medlemsstat, der drager fordel af flytning, i de foregående 18 måneder, sammenlignet med EU-gennemsnittet.

6. Når det skal afgøres, hvor mange personer der skal flyttes, jf. stk. 4, litra b), tager Kommissionen især hensyn til følgende:

a) antallet af ansøgere om international beskyttelse pr. indbygger i den medlemsstat, der drager fordel af flytning, i de 18 måneder - og specielt i de seks måneder - der går forud for vedtagelsen af den delegerede retsakt, sammenlignet med EU-gennemsnittet

b) asylsystemets kapacitet i den pågældende medlemsstat og

c) medlemsstatens deltagelse i tidligere solidaritetsinitiativer, og i hvilket omfang medlemsstaten har draget fordel af tidligere EU-solidaritetsforanstaltninger.

Antallet af personer, der skal flyttes, må ikke udgøre mere end 40 % af det antal ansøgninger, der er indgivet i den pågældende medlemsstat i de seks måneder, der går forud for vedtagelsen af den delegerede retsakt.

Artikel 33b

Fordelingsnøgle

4. Flytning skal ske i henhold til formlen for fordelingsnøglen som fastsat i bilag III.

5. En medlemsstat kan under ekstraordinære omstændigheder senest en måned efter ikrafttrædelsen af den delegerede retsakt, der er omhandlet i artikel 33a, stk. 3, meddele Kommissionen, at den midlertidigt er ude af stand til tage hel eller delvis del i flytningen af ansøgere fra den medlemsstat, som drager fordel af flytning, med

angivelse af behørigt begrundede årsager, som er forenelige med Unionens grundlæggende værdier, der er forankret i artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union. Kommissionen vurderer de årsager, der angives, og retter en afgørelse til denne medlemsstat. Hvis Kommissionen finder, at meddelelsen er behørigt begrundet, fritages medlemsstaten for en periode på et år fra forpligtelsen til at tage del i flytningen af ansøgere, og den skal i stedet give et økonomisk bidrag til EU-budgettet, som svarer til et beløb på 0,002 % af BNP; hvis det pågældende land deltager delvist i flytningen, nedsættes beløbet proportionelt hermed. Dette bidrag anvendes til at finansiere bistand, der støtter bestræbelser, som iværksættes af alle de andre medlemsstater for at kunne håndtere krisesituationen og følgerne af, at denne medlemsstat ikke deltager i flytningen, jf. bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 516/2014 af 16. april 2014 om oprettelse af asyl-, migrations- og integrationsfonden, om ændring af Rådets beslutning 2008/381/EF og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 573/2007/EF og nr. 575/2007/EF og Rådets beslutning 2007/435/EF[13]. Det udgør formålsbestemte indtægter som omhandlet i artikel 21, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002[14].

Kommissionen ændrer den i artikel 33a, stk. 3, omhandlede delegerede retsakt med henblik på omfordeling af tildelingerne i henhold til den fordelingsnøgle, der blev fastsat for medlemsstater, som har indgivet en meddelelse, der er godtaget af Kommissionen i medfør af dette stykke, til de øvrige medlemsstater efter formlen for fordelingsnøglen som omhandlet i bilag III.

6. En medlemsstats deltagelse i flytningsforanstaltninger i henhold til fordelingsnøglen suspenderes, når den pågældende medlemsstat er en medlemsstat, der drager fordel af flytning.

Artikel 33c

Anvendelsesområde for flytningsordningen i krisesituationer

7. Flytning finder kun sted for ansøgere, der har indgivet deres ansøgning om international beskyttelse i en medlemsstat, som står i en krisesituation som omhandlet i artikel 33a, stk. 1, og når denne medlemsstat ellers ville have været ansvarlig i henhold til kriterierne for afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, jf. kapitel III.

8. Flytning gælder kun for ansøgere, der tilhører nationaliteter, for hvilke andelen af afgørelser om tildeling af international beskyttelse ifølge de seneste foreliggende ajourførte gennemsnitlige kvartalsdata fra Eurostat for hele EU udgør 75 % eller mere af de afgørelser, der er truffet i første instans om ansøgninger om international beskyttelse, jf. kapitel III i direktiv 2013/32/EU. I tilfælde af statsløse personer tages det land, hvor vedkommende tidligere havde sit sædvanlige opholdssted, i betragtning. Kvartalsmæssige ajourføringer tages kun i betragtning for ansøgere, som ikke allerede er blevet udpeget som ansøgere, der vil kunne flyttes i overensstemmelse med bilag IV, punkt 3.

---

13 EUT L 150 af 20.5.2014, s. 168.

14 EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1.

Artikel 33d

Supplerende foranstaltninger, som skal træffes af de medlemsstater, der drager fordel af flytning

9. Medlemsstater, der drager fordel af flytning, skal på datoen for ikrafttrædelsen af den delegerede retsakt som omhandlet i artikel 33a, stk. 3, forelægge Kommissionen en køreplan med foranstaltninger til at sikre en hensigtsmæssig gennemførelse af flytningsordningen i krisesituationer. Hvis det er relevant, skal disse foranstaltninger forelægges som led i en krisestyringshandlingsplan i medfør af artikel 33, stk. 3. Medlemsstater, der drager fordel af flytning, skal gennemføre disse foranstaltninger fuldt ud.

10. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 45 for at suspendere anvendelsen af flytningsordningen i krisesituationer til fordel for en medlemsstat, når den medlemsstat, der drager fordel af flytning, ikke overholder forpligtelserne i stk. 1. Kommissionen skal inden da give den pågældende medlemsstat mulighed for at fremsætte sine synspunkter. En sådan suspension berører ikke overførsler af ansøgere, der afventer tilflytningsmedlemsstatens godkendelse i henhold til bilag IV, punkt 4."

5) I artikel 45 tilføjes følgende stykker:

"6. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 33a og 33d, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra [*datoen for denne forordnings ikrafttræden* – OPOCE should replace with exact date]. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

7. Den i artikel 33a og 33d omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

8. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 33a og 33d træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to uger fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to uger på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ. Den delegerede retsakt kan anvendes i højst to år."

6) De nye bilag III og IV, jf. bilaget til denne forordning, indsættes.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand